

бледна, а около нея плачеха две по-малки деца и искаха хлѣбъ.

Като видѣ малкитѣ гладни дечица, студеното сърдце на княгинята се стопли. Тя даде много пари на бедната жена, прегърна децата и ги изнесе на слънце.

Изведнажъ предъ нея заста-

на младиятъ князь. Княгинята се изплаши, искаше да избѣга, но той я хвана за ржката и засмѣнъ ѝ каза:

— Сега си достойна да бждешъ моя жена. Азъ ще те заведа въ моята страна и народътъ ми ще те обикне, защото си добра и скромна и се грижишъ за беднитѣ и болнитѣ.

Вѣра Бояджиева-Фолъ

РАБОТНА МРАВКА

На гърба съ торбичка
Тръгнала самичка
мъничката мравка
малко на поправка.
Тръгнала да дири
по гори, баири
никнали на слънце
класове и зрънца.
Много пжтъ ходѣла,
че се изморила.

И да ѝ премине,
рекла да почине.

Като си отспала,
бързешкомъ станала.
Тръгнала и гледа
пръснато въ безреда
въвъ тревата скрито
цѣла шѣпа жито,
и зърната цѣли